

باهم در سیرک اوپاما و بنیامین نتانیاہو

امیرفیض- حقوقدان

بنده هم مانند بسیاری مترصد بودم که آقای اوپاما و بنیامین نتانیاہو درباره مسئله هسته ای ایران این روزها که آقای بنیامین نتانیاہو درکنگره سخنرانی میکند چه نقطه نظرهای تازه ای ارائه خواهند داد.

توجه به موضوع، نشان میدهد که آقای اوپاما به اعتبارنگرانی ازافشای مذاکرات محرمانه بین آمریکا و ایران بوسیله بنیامین نتانیاہو، پیشاپیش ازطرح محرمانه آمریکا درمصاحبه با رویترز گفتگو کرده و در واقع حربه فاش گویی مسائل محرمانه را از آقای بنیامین گرفته است و خود او فاش گویی هارا عهده دارشده است.

اکنون به مدد این تحریر باتفاق، در سیرک آقایان اوپاما و بنیامین نتانیاہو برای ملاحظاتی چند شرکت میکنیم.

سری بودن

نخستین موضوع بااهمیتی که در جریان سیرک ملاحظه شد محرمانه! بودن جریان مذاکرات وتصمیمات بین آمریکا ونمایندگان ایران، ازملت ایران است.

شش (۶) کشور بزرگ جهان به اضافه اسرائیل (که در متن مذاکرات قرارداد) به اضافه کشورهای خلیج فارس کاملاً از مذاکرات مطلع اند (اظهارات جان کری درمطلع ساختن کشورهای خلیج فارس وعربستان از مذاکرات وتصمیمات آمریکا درمورد مسائل هسته ای ایران برای رفع نگرانی آنها).

تنها مردم ایران ونمایندگان آنان درمجلس هستند که از آنچه بنام مذاکره میگردد وقرارهایی که گذاشته شده بی اطلاع هستند؛ حدود یکسال وچند ماه از موافقتنامه ژنو میگردد، هنوز مجلس از متن موافقتنامه ژنو مطلع نیست (دکترالهام درمجلس) درحالیکه بموجب قانون اساسی جمهوری اسلامی مواد ۷۷ و ۱۳۵ هیچ موافقتنامه ومذاکرات امضاشده نمیتواند از آگاهی وطرح درمجلس مستثنی باشد.

معنای عزت برای ملت ایران همین است که حتی عربهای حاشیه خلیج فارس از مذاکرات اتمی راجع به ایران مطلع باشند ولی مجلس اسلامی وملت خیر.

طرح آمریکا که فاش شد

عرض شد که آقای اوپاما باپیشدستی درفاش کردن طرح محرمانه آمریکا، دو روز قبل از سخنرانی آقای بنیامین نتانیاہو درکنگره درمصاحبه ای باخبرگزاری رویترزطرحی را که اصرار درمحرمانه بودن آن داشت فاش کرد.

پنجره ای از اظهارات آقای اوپاما

اظهارات آقای اوپاما پنجره ای است که میتوان از آن، انگیزه سیرک مشترک آمریکا و اسرائیل را بتقریب و با احتیاط دریافت. به سراغ این پنجره میرویم.

ایشان برای اولین بار از طریحی یاد کردند که هیچ سابقه ای در مذاکرات، تا آنجا که انتشار یافته، نداشته است و آن چنین است.

ایران باید برای حداقل ۱۰ (۱) سال پایبندی خود را به فعالیت های اتمی در صورتی قابل تصدیق اعلام کند (۲) تا امکان رسیدن به موافقت نامه جامع بر سر توافق اتمی این کشور (۳) وجود داشته باشد - اگر ایران مایل باشد حداقل برای ۱۰ سال برنامه اتمی اش را در ابعاد فعلی نگهدارد و برخی از عناصر موجود در این برنامه را برچیند (۴) اگر به توافق برسیم و راهی برای تصدیق این پایبندی پیدا کنیم (۵) هیچ گام دیگری نیست که مابتنیم برداریم و به اندازه این گام در مورد عدم دستیابی آنها به سلاح اتمی را تضمین کند.

آقای اوپاما گفته است هدف آمریکا این است که از زمانی که ما متوجه میشویم که آنها برای دست یابی به سلاح اتمی تلاش (۶) میکنند و زمانی که عملاً توانایی آنها پیدا کنند حداقل یکسال فاصله باشد (۷). حکیم مولوی بینی دارد که فکر میکنم بهترین توجیه کننده طرح و اظهارات آقای اوپاما است گفته:

ظاهرش چون گور کافر پرخلل وز درون قهر خدا عروجل

اظهارات آقای اوپاما آنقدر پرخلل و نابکارانه است که دست موافقتنامه ژنو را از پشت بسته است و اینکه ایشان قبلاً گفته است:

«مسائل فنی در گفتگوی با ایران تمام شده و فقط تصمیم ایران به قبول آن باقی است» نشانی است از اینکه اظهارات ایشان در رویتز بی حساب و کتاب نیست و طرح جا افتاده ای است.

بی ظرفیتی در اظهارات اوپاما

ضرب المثلی داریم که سرچشمه بابل بتوان گرفت از ابتدای مذاکرات هسته ای با ۱+۵ هینت ایرانی به تعدیات و زیاده خواهی ها و دخالت بیشتر از حدی که بواسطه قطعنامه های شورای امنیت آمریکا از آن استفاده میکرد، توجهی نکرد و به خیال اعتماد سازی و یا از حول حلیم که با شخصیت های خارجی در نشست و گفتگو می باشد بسیار کوتاه آمدند (اعتراف عراقچی به اینکه نخوانده موافقتنامه ژنو را امضا کرده است) و این روال نامساعد کار را به آنجا کشانید که قضیه شد مصداق (به گدا که روبدی، ادعای کدخدایش میشه).

نقد طرح آقای کدخدا (باراک اوپاما)

کلیت و ماهیت طرح آقای اوپاما نظارت کامل بر فعالیت اتمی ایران است که ایران در جهت ساخت سلاح هسته ای قرار نگیرد.

قبل از اینکه به خللهای طرح ایشان توجه شود این سوال بجاست که آیا ۱۴۵ کشور جهان که عضو آژانس بین المللی اتمی هستند و پیمان عدم اشاعه سلاح اتمی NPT را امضا کرده اند هم تابع شرایط و طرح آقای اوباما میباشند و یا آنها فقط پروتکل الحاقی را امضا کرده اند؟ و تنها تابع شرایط پروتکل الحاقی میباشند؟^۱

اگر پروتکل الحاقی که واجد اختیارات بسیار وسیع و بازدید های سرزده و نظارت دائم کشورهای عضو آژانس کافی برای نظارت بر فعالیت اتمی ایران نیست چرا آژانس اتمی آنرا ملاک عمل کلیه اعضای آژانس قرار داده است؟

آیا بر اساس مقررات، آژانس و هیئت حکام مسئول کنترل فعالیت های اتمی کشورها میباشند و یا آمریکا؟

چرا و به استناد کدام صراحت های قانونی و یا تفویضی، آمریکا خود را قائم مقام آژانس آنهم فقط نسبت به ایران میداند؟^۲

ایران بمناسبت تخلفات از مقررات آژانس، پرونده اش به شورای امنیت رفت و شورای امنیت هم با صدور قطعنامه هائی اجرای آنها و مذاکره با ایران را محول به کشورهای عضو شورای امنیت بعلاوه آلمان ساخت، معنای این عمل این است که همینکه ایران به رعایت مقررات آژانس تن بدهد و آژانس تایید کند که ایران به موقعیت قبل از تخلفات برگشت شده است، مسئله مختومه است، و نقش آمریکا و ۱+۵ پایان یافته میشود.

درست است که جمهوری اسلامی قابل اعتماد نیست همانطور که آمریکا و هیچ کشوری قابل اعتماد نیستند. (جان کری گفت هیچیک از بند های توافقنامه ژنو مبنی بر اعتماد نیست مادر ابتدا گفتیم که میخواهیم اعتماد سازی کنیم) - (جن ساسکی سخنگوی وزارت خارجه آمریکا در کنفرانس خبری روزانه خود گفت در مذاکرات هسته ای بحث اعتماد مطرح نیست).

ولی آمریکا باید متوجه باشد که با **ایران** سروکار دارد نه با **جمهوری اسلامی** با **ملت ایران** که بنابر اعلام خود رئیس جمهور آن کشور، **<ایران تاریخی پر عزت و انسانیت دارد>** خود را درگیر ساخته است. موقعیت فعلی ملت ایران یعنی در اسارتی که گرفتار است، نباید معیاری برای آمریکا در رفتار با ملت ایران باشد.

آمریکا هر گامی و هر کلمه ای که خارج از خواست پروتکل الحاقی از ایران بخواهد، تحمیل و سوء

استفاده از موقعیت، و غیر قانونی و علامت دشمنی با ملت ایران است.

خواست شورای امنیت از صدور قطعنامه ها برگشت ایران به موقعیت عمومی سایر کشورهای عضو آژانس است نه انتقام گیری نه خرد کردن یک ملت.

^۱ - اسرائیل، پاکستان و هندوستان ... ح-ک

^۲ - آنهم با فشار و تهدید و ارعاب های اسرائیل. ح-ک

خلل ها در طرح اوپاما

(۱) - مدت ۱۰ سال از کجا آمده است؟ چه کسی چنین صلاحیتی به آمریکا داده است که قائل به مدت بشود؟

(۲) - قابل تصدیق یعنی چه وجه وقتی چیزی قابل تصدیق است؟ و مراتب تصدیق کدام است که ایران بتواند خودرابه رعایت آن مقید سازد؟ - مقام صلاحیت دار برای تصدیق کردن کیست؟ ماهیت طرح، صلاحیت را متوجه مدعی طرح یعنی آمریکا ساخته است، همانند آنکه قضاوت موضوعی برعهده مدعی باشد - حقیقا حیرت آور است از آمریکا که چنین مسائلی رامطرح میکند انسان باوجدان حقوقی این چنین توقعات را عنوان نمیکند.

(۳) - توافق جامع، اولین باری است که درمورد مسائل اتمی ایران ازسوی آمریکا مطرح شده است. توافق جامع به کلیه مسائلی که هنوز معلوم نیست که چیست ومیتواند مورد ادعا و طرح آمریکا قرارگیرد (به استناد نفهمی هائی که درموافقت نامه ژنو بکاررفته است) ممکن است اطلاق شود نه مسائل اتمی که ضوابط آن ازسوی آژانس اتمی مشخص شده است.

(۴) - <برخی از عناصر موجود در این برنامه برداشته شود> همه اش گنگ و بی مصرف است ومیتواند زمینه های ادعائی برای آمریکا بشود که حد و حصر ندارد.

(۵) - <راهی برای تصدیق پایبندی پیدا کردن> امید به فرداهای نامعلوم نمیتواند اساس توافق به حساب آید و معنای تجربی آن این است که دهها سال مذاکره برای پیدا کردن <راه تصدیق پایبندی> کافی نخواهد بود.

اگرشیله پیله ای درکارنیست چرا پروتکل الحاقی آژانس <راه تصدیق پایبندی> شناخته نشود؟

(۶) - <از زمانیکه م متوجه میشویم> م در این طرح آمریکاست، توجه، حق و امتیازی است که آمریکا برای خودش قائل شده است - واژه <تلاش میکند> واقعا مضحک است دریک طرح تا چه رسد که آنرا رئیس جمهور آمریکا عنوان کند. تلاش معیارشناسائی ندارد. مرگ آمریکا چیست که از معیارهای پروتکل الحاقی فرار میکند وبجای آنکه بنویسد آژانس بین المللی اتمی، خودش را جایگزین ساخته است.

(۷) - <عملا دست یابی ایران به سلاح هسته ای> کدام مقام است که چنین تشخیصی برعهده اوست؟ در طرح آقای اوپاما، آمریکا واجد این صلاحیت است وبه استناد همین تشخیص خودش از اقدامات نظامی علیه ایران استفاده خواهد کرد.

دخالت اسرائیل

اساسا مسئله هسته ای ایران موضوعی است مربوط به ایران و آژانس بین المللی اتمی که به مناسبت قطعنامه های شورای امنیت پای ۱+۵ هم به موضوع کشیده شده است؛ بنابراین صلاحیت ذاتی کشورها درموضوع هسته ای ایران کاملا محدود ومشخص است. هیچ دلیل موجه وقانونی برای دخالت اسرائیل در قضیه اتمی ایران وجود ندارد.

تحریم ها

طرح، هیچ اشاره ای به تحریم های کنگره و تحریم های اتحادیه اروپا و حتی تحریم های شورای امنیت ندارد، و این بدان معناست که طرح، فقط شامل فعالیت های هسته ای ایران خواهد بود که بعد از ۵ سال و یا ۱۰ سال باگشایش هائی روبرو شود، و هیچ ارتباطی به تصمیمات و تحریمات علیه ایران ندارد.

ژنرال مارتین دمبسی رئیس ستاد مشترک ارتش آمریکا هم همین تازگی ها - ۲۱ فوریه ۲۰۱۵ - گفت: «چالش های هسته ای ما با ایران محدود به مسئله هسته ای نیست».

فقدان مرجع رسیدگی به اختلافات

دقت در طرح نشان میدهد که طرح از نظر گنگی و یک طرفه بودن برادر موافقتنامه ژنو است یعنی هیچ مرجعی برای رسیدگی با اختلافات، پیش بینی نشده و در اصطلاح ریش و قیچی یکجانبه بدست طرف قرارداد یعنی آمریکا افتاده است.

طرح است نه قرارداد

معلوم است که اظهارات اوباما طرح خام است؛ نه پیش نویس موافقت نامه ولی این شف، شف گفتن ها برای شفتالو گفتن است و باید از همان ابتدا جلوی آن ایستاد نه مانند موافقت نامه ژنو در مقابل کار انجام شده قرار گرفت.

هدف آمریکا از نمایش مزبور

قصد آمریکا از این صحنه سازی ها که با مشارکت اسرائیل صورت گرفته است، نهایت فشار به ایران برای قبول تحمیلات ناشیه از موافقت نامه ژنو است، آمریکا میخواهد موقعیت مشکل خود را برای همین طرح خود، به جمهوری اسلامی نشان بدهد تا جمهوری اسلامی درک کند که این آخرین امتیازی است که میتواند از آمریکا داشته باشد. آمریکا میخواهد به جمهوری اسلامی گفته باشد که رئیس جمهوری آمریکاست که یک تنه و با استفاده از حق و تو در مقابل کنگره و اسرائیل برای رفع مشکلات با «ایران» ایستاده است، و اگر ایران از این موقعیت استثنائی استفاده نکند مسئولیت متوجه ایران خواهد بود.^۳

دستاوردهای اسرائیل

در اسفند ماه سال ۱۳۹۱ از سوی نمایندگان کنگره آقایان روبرت مندین دیر، رئیس امور خارجی و سناتور جمهوری خواه خاتم لیندس کریم طرحی داده شد که در صورت تصویب:

^۳ - برای توجیه این نکته جان کری سفری به عربستان سعودی میکند تا این را وانمود سازد که اگر اسرائیل بخواهد در پی تهدید ادعایی خود از فضای عربستان سعودی برای حمله به ایران استفاده کند مذاکرات قبلا انجام گرفته باشد. (جماق) البته ممکن است برای جلب پشتیبانی عربستان از طرح هم باشد تا بتوانند غیرمستقیم اسرائیل را در اقلیت قرار داده باشند. ح-ک

«دولت آمریکا ملزم به حمایت از اسرائیل در صورت حمله نظامی اسرائیل به ایران خواهد بود» خانم لیندس کریم درکنگره گفت: «هیچکس در جهان خواهان جنگ دیگری نیست، اما نمیخواهیم که ایران بمب اتمی بسازد».

این طرح درکنگره باقی ماند و تصویب نشد اکنون سخنرانی بنیامین نتانیاهو نخست وزیر اسرائیل و اظهار نگرانی های او زمینه ای میتواند بشود برای تصویب این طرح. در سخنرانی بنیامین نتانیاهو هم اشاره ای سربسته به حمایت آمریکا از اقدامات جنگی علیه ایران شده است، و سخنرانی بنیامین نتانیاهو و احساس نگرانی از فعالیت هسته ای ایران بهترین موقعیت است برای لابی اسرائیل که طرح مزبور با تصویب کنگره روبرو شود.

اثر حقوقی حضور بنیامین درکنگره

یکی از خانم های سناتور آمریکایی که مخالفت خود را با حضور نخست وزیر اسرائیل نشان داده؛ گفته است که «سخنرانی بنیامین نتانیاهو اهانت به شعور مردم آمریکا بود».

از نظر حقوقی، حضور رئیس قوه مجریه یک کشور (اسرائیل) بدون دعوت رئیس قوه اجرائیه کشور دیگر تاجه رسد به وجود مخالفت (آمریکا) در مجلس قانونگزاری (قوه مقننه آمریکا) برای سخنرانی در موضوعی که در صلاحیت قوه مقننه است دخالت اسرائیل در حقوق سیاسی آمریکا تلقی میگردد بنیامین نتانیاهو به این حقیقت واقف بوده که گفته است: «سخنرانی و حضور من سیاسی نیست».

روسای قوه اجرائی اسرائیل تا کنون سه بار درکنگره آمریکا سخنرانی داشته اند ولی هیچ مورد پیشین آن بدون موافقت رئیس قوه مجریه آمریکا یعنی رئیس جمهور آمریکا نبوده است. اینبار عدم دعوت و استقبال رئیس جمهوری آمریکا از نخست وزیر اسرائیل دقیقا دخالت اسرائیل را در حق حاکمیت آمریکا بتصویر میآورد، و اینجاست که حیرت خود نما میشود که چگونه یک ملت ۵ میلیونی منفور و مورد اتهام، در حاکمیت یک کشور مدعی ابر قدرت جهان دخالت میکند و نمایندگان کنگره آمریکا از درک آن غافلند و یا عاجز.

و باز اینجاست که انسان یاد آریل شارون می افتد که گفت:

«هروقت ماکاری میکنیم شما بمن میگویند آمریکا میخواهد اینطوری باشد و یا آنطوری. من میخواهم صریحا بشما بگویم از بابت فشار آمریکا بر اسرائیل نگران نباشید، ما یهودیان آمریکا را کنترل میکنیم و آمریکایی ها این را میدانند» (آریل شارون اکتبر سال ۲۰۰۱)

یادش به خیر که مولوهم مَهری به این افول آمریکا کوبیده است:

از دست بوس میل به پابوس کرده ای خاکت به سرترقی معکوس کرده ای

این تحریر ناقص است اگر نگاه کوتاهی به اظهارات بنیامین نتانیاهو نداشته باشد به امید ادامه آن.